

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi T-359/12

Louis Vuitton Malletier

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Pruuni- ja beeživärvilist malelaudmustrit kujutav ühenduse kujutismärk — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 3 — Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiked 1 ja 2

Kokkuvõte – Üldkohtu otsus (teine koda), 21. aprill 2015

- Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kaubamärgi mõiste ja ühenduse kaubamärgi omanikuks saamine — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kaubamärgid, millel puudub eristusvõime — Kauba kujust koosnev ruumiline kaubamärk — Eristusvõime — Hindamiskriteeriumid*

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 7 lõike 1 punkt b)
- Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kaubamärgi mõiste ja ühenduse kaubamärgi omanikuks saamine — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kaubamärk, millel puudub eristusvõime — Kauba enda välimusest koosnev ruumiline kaubamärk — Eristusvõime — Hindamiskriteeriumid*

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 7 lõike 1 punkt b)
- Ühenduse kaubamärk — Loobumine, tühisus ja kehtetuks tunnistamine — Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused — Registreerimine määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti d rikkudes — Erand — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Pruuni- ja beeživärvilist malelaudmustrit kujutav kujutismärk*

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 7 lõike 1 punkt d ja artikkel 52)
- Ühenduse kaubamärk — Ühtlustamisameti otsused — Võrdse kohtlemise põhimõte — Hea halduse põhimõte — Ühtlustamisameti varasem otsustuspraktika — Seaduslikkuse põhimõte*
- Ühenduse kaubamärk — Menetlusnormid — Faktide kontrollimine omal algatusel — Absoluutseid keeldumispõhjusi käsitlev kehtetuks tunnistamise menetlus — Kontrollimise piirdumine esitatud väidetega*

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 7 lõige 1, artiklid 52, 55, artikli 57 lõige 1 ja artikli 76 lõige 1)

6. Ühenduse kaubamärk — Loobumine, tühisus ja kehtetuks tunnistamine — Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused — Registreerimine määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b–d rikkudes — Erand — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Tingimused

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 7 lõike 1 punktid b–d ja lõige 3, artikli 52 lõige 2 ning artikli 165 lõiked 1 ja 4)

7. Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kaubamärgi mõiste ja ühenduse kaubamärgi omanikuks saamine — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kaubamärk, millel puudub eristusvõime — Erand — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Kaubamärgi eristusvõime puudumine kõikjal liidus

(nõukogu määrus nr 207/2009, artikli 1 lõige 1 ja artikli 7 lõige 3)

1. Kauba enda välimusest koosnevate ruumiliste kaubamärkide eristusvõime hindamiskriteeriumid ei erine nendest, mida kohaldatakse teiste kaubamärgiliikide suhtes.

Siiski tuleb nende kriteeriumide kohaldamisel arvestada asjaoluga, et keskmine tarbija ei taju kauba enda välimusest koosnevat ruumilist kaubamärki tingimata samamoodi kui sõna- või kujutismärki, mis koosneb tähisest, mis on sõltumatu nende kaupade välimusest, mida ta tähistab.

Keskmiised tarbijad ei tee nimelt igasuguse kujutis- või sõnalise osa puudumisel harilikult kauba päritolu kohta järeldusi kauba kuju või selle pakendi kuju alusel, mistõttu võib ruumilise kaubamärgi eristusvõimet olla seega raskem tõendada kui sõna- või kujutismärgi puhul.

Pealegi on nii, et mida enam sarnaneb kuju, mille registreerimist kaubamärgina taotletakse, asjaomase kauba tõenäolisele kujule, seda enam on tõenäoline, et sellel puudub eristusvõime määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses. Neil asjaoludel omab asjaomase sektori normist või tavast üksnes märkimisväärselt erinev ja seega edukalt päritolutähisena oma peamist ülesannet täitev kaubamärk selle sätte tähenduses eristusvõimet nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses.

(vt punktid 20–23)

2. Selline, kauba enda välimusest koosnevate ruumiliste kaubamärkide põhjal väljaarendatud kohtupraktika kehtib ka juhul, kui vaidlustatud kaubamärgi puhul on tegemist selle kauba kahemõõtmelisest kujutisest koosneva kujutismärgiga. Ka sellisel juhul ei koosne tegelikult kaubamärk tähistatavate kaupade välimusest sõltumatust tähisest.

Sellega on tegemist kujutismärgi puhul, mis koosneb sellega tähistatava kauba kuju ühest osast nii, et asjaomane avalikkus tajub seda vahetult ja eraldi järelemõtlemata kõnealuse kauba eriti huvitava või ligitõmbava detaili kujutisena, selle asemel, et seda tajuda kauba kaubandusliku päritolu tähisena.

(vt punktid 24 ja 25)

3. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 35–45, 104 ja 120)

4. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 47–51)

5. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 58–62)

6. Määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 7 lõike 3 kohaselt ei ole kaubamärgi registreerimine määruse artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud absoluutse keeldumispõhjusega vastuolus, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud neid kaupu eristavaks, mille jaoks registreerimist taotletakse.

Samuti sätestab määruse nr 207/2009 artikli 52 lõige 2 nimelt, et kui ühenduse kaubamärgi registreerimisel on rikutud artikli 7 lõike 1 punkti b, ei või seda siiski kehtetuks tunnistada, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud eristusvõimeliseks seoses nende kaupade või teenustega, mille jaoks see on registreeritud.

Vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 165 lõigetele 1 ja 4 peab kasutamise käigus omandatud eristusvõimet tõendama üksnes nende riikide osas, mis olid liidu liikmed vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise ajal.

Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 alusel on lubatud registreerida sellist olemusest tuleneva eristusvõimeta tähist, mis on enne ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse esitamist omandanud kasutamise käigus eristusvõime seoses kaupade või teenustega, mida registreerimistaotlus hõlmab, kuna tegemist ei ole kaubamärgiga, mille „registreerimisel on rikutud artikli [...] 7” sätteid. Seega ei ole määruse nr 207/2009 artikli 52 lõige 2 sel juhul asjakohane. Viimati nimetatud säte hõlmab pigem kaubamärke, mille registreerimine on vastuolus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktides b–d käsitletud keeldumispõhjustega ning mille peaks nimetatud sätte puudumisel määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 alusel tühistama. Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 2 eesmärk on just säilitada nende asjaomaste kaubamärkide registreering, mis on vahepealse kasutamise käigus, see tähendab pärast nende registreerimist, omandanud eristusvõime seoses kaupade või teenustega, mille jaoks need on registreeritud, hoolimata asjaolust, et nimetatud registreerimine oli selle asetleidmise ajal määruse nr 207/2009 artikliga 7 vastuolus.

(vt punktid 79–82)

7. Vastavalt määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 1 lõikele 2 on ühenduse kaubamärk „ühtne”, mis tähendab, et selle „mõju on ühetaoline kogu ühenduses”. Selle tulemusel, et kaubamärk on ühtne, saab tähise kaubamärgina registreerida siis, kui tähisel on eristusvõime kogu liidus. Seega tuleb vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 7 lõikele 2 keelduda kaubamärgi registreerimisest siis, kui kaubamärgil puudub eristusvõime liidu teatavas osas.

Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõiget 3, mis nõustub selliste tähiste registreerimisega, mis on kasutamise käigus omandanud eristusvõime, tuleb lugeda selle sätte nõudeid arvestades. Seetõttu peab tegema kindlaks, et kaubamärk on kasutamise käigus omandanud eristusvõime kogu sellel territooriumil, kus sel *ab initio* eristusvõime puudus.

Eeltoodust tuleneb seega tingimata, et kui vaidlustatud kaubamärgil puudub eristusvõime kogu liidus, tuleb kaubamärgi omandatud eristusvõimet tõendada iga liikmesriigi kohta.

Tõesti, Euroopa Kohus on leidnud, et kuigi vastab tõele, et kaubamärgi kasutamise käigus eristusvõime omandamine peab olema tõendatud liidu sellises osas, kus sellel kaubamärgil *ab initio* niisugust võimet ei olnud, oleks liigne nõuda, et eristusvõime omandamist tõendataks iga liikmesriigi osas eraldi.

Siiski tuleb märkida, et kui Euroopa Kohus tuletas meelde kohtupraktikat, mille kohaselt kaubamärgi võib registreerida üksnes juhul, kui on tõendatud, et see on kasutamise käigus omandanud eristusvõime liidu sellises osas, kus sellel *ab initio* niisugust võimet ei olnud, ning see peab olema kogu liit, ei jätnud Euroopa Kohus kõrvale oma praktikat.

(vt punktid 84, 85 ja 91–93)